

paa det Sted, hvor Udrustningen skeer, eller i Nærheden af samme, skal Skipperen af Indrulleringsbetjenten meddeles Tilladelse til at forhyre fremmede Søfolk eller indfødte Ikke-Indrullede, forsaavidt fornødent gjøres for at faae det manglende Mandskab, og at Indrulleringsbetjenten da skal attestere denne Omstændighed paa Skipperens Folkeliste og gjøre motiveret Beretning til Admiralitetens og Commissionsariats-Collegiet om den meddeelte Tilladelse, — saaledes har det allerede længere tilbage i Tiden været taget under Overveielse, om der ikke maatte være Anledning ogsaa for Kongeriget's Vedkommende til under visse Omstændigheder at aabne Udgangen for fremmede Søfolk til at forhyres med danske Skibe; men denne Sag fandtes ikke den Gang saa paatrængende, at man til samme Tid, som der arbejdedes paa en almindelig Lov angaaende Sindrulleringsvæsenet m. v., hvorunder ogsaa denne Materie maatte finde sin Afgjørelse, ansaae det fornødent derom at fremkomme med et særligt Lovbud.

Forffjellige Omstændigheder have imidlertid i den seneste Tid i en ikke ringe Grad forøget de Vanskeligheder, som allerede tidligere fandt Sted med at erholde det til Expeditionen af herværende danske Skibe fornødne Mandskab. Det er saaledes i flere, saavel fra en betydelig Mængde Skibsrederne og Skibsførere, ikke blot i Hovedstaden, men ogsaa i Provindsbyerne, som fra Grosserer-societetets Comité i Kjøbenhavn, til Justitsministeriet indkomne Andragender udhævet, at Skibe stundom have maattet endog i flere Dage ligge stille af Mangel paa tilstrækkeligt Mandskab, at flere gavnlige Handelsforetagender af denne Grund ere fattede i Bero, og at den Omstændighed, at fremmede Søfolk ei her maae forhyres, har bidraget til at bevirke, at Hyrerne ere stagne til en usorholdsmæssig Størrelse, saa at det muligens kunde komme saavidt, at Rhederne vare nødsagede til at oplægge deres Skibe af Mangel paa gode Søfolk.

Uarsagerne til denne Mangel ere vel for en Deel forbigaaende, og da navnlig at søge i de nuværende Krigsforhold og de dermed i

Forbindelse staaende udstrakte Soudrustninger af de tvende største europæiske Sømagter, idet et større Antal danske Søfolk, end sædvanligt, derved er foranlediget til at tage Hyre paa fremmede Nationers Skibe, men for en Deel ogsaa vedværende, i hvilken Henseende navnlig maa udhæves den for Danmark gunstige Omstændighed, at den danske Fragtsart paa de fjernere transatlantiske Havne er bleven ikke ubetydeligt udvidet, fornemmelig paa Grund af de senere Forandringer i den storbritanniske Skibsfartslov, hvilken Udvidelse baade udfører et større Antal Matroser og forlænger disses Tjenestetid i Sammenligning med Farten paa de nærmere liggende Farvande. Dertil kommer, at Skibsfarten her i Landet tiltager i en langt større Progression end Befolkningen. Saaledes var ifølge det statistiske Tabelværk Forsøgelsen af Folkemængden i det egentlige Danmark i hvert af de 5 Aar 1845—1850 circa 1 Procent, medens Tilvæksten af Skibsdrægtigheden i samme Deel af Staten i de nævnte Aar var circa 3 Procent aarligt, og for Aarene 1851 og 1852 var ifølge den officielle Opgivelse fra det egentlige Kongerige Tilvæksten af Skibsdrægtigheden endog stegen med 15 Procent.

Den tilstedeværende Mangel paa det til herværende danske Skibes Expedition fornødne Mandskab kan saaledes ikke betragtes som blot forbigaaende; men ligesom den alt, om og i mindre Grad, har været tilstede i de seneste Aar, saaledes er det, ifald de nærværende Conjunctioner skulde vedvære, rimeligt, at det inden saa Aar vil være umuligt for Rhederne af danske Coffardiskibe at faae dem forsynede med ubelukkende dansk Mandskab, og man har derfor, under disse Omstændigheder, i Handelens og Skibsfartens Interesse fundet det paatrængende nødvendigt, at der, uden at oppebie den næste Rigsdags Sammentræden, ved en foreløbig Lov blev truffet saadanne Foranstaltninger, der, uden for meget at afvige fra den gjældende Lovgivnings Bestemmelser, maatte antages tilstrækkelige til Diemedets Opnaaelse.

Med Hensyn hertil har man, da Trangen til Søfolk i Kongeriget maa forudsættes væsent-